

УДК 512.538

Р. А. ЗАТОРСЬКИЙ

ПРО ПАРАВИЗНАЧНИКИ ТА ПАРАПЕРМАНЕНТИ ТРИКУТНИХ МАТРИЦЬ

R. A. Zatorskyi. *On paraderminants and parapermanents of triangle matrices*, Matematychni Studii, **17** (2002) 3–17.

Properties of some functions on the set of triangular matrices are studied.

Р. А. Заторський. *О параопределителях и параперманентах треугольных матриц* // Математичні Студії. – 2002. – Т.17, №1. – С.3–17.

Изучаются свойства некоторых функций на множестве треугольных матриц.

Розгляд деяких комбінаторних задач (наприклад, вивчення шляхів на діаграмах Ферре [1,2] або задачі, в яких з'являються лінійні рекурентні співвідношення [3]) приводять до необхідності вивчення специфічних функцій на множині дійсних трикутних матриць (нижніх або верхніх), які за своїми властивостями нагадують класичні визначник і перманент. Зокрема такі функції дають новий апарат для вивчення лінійних рекурентних послідовностей та зв'язаних з ними понять, який в деяких питаннях істотно доповнює відомі методи, типу методу генератрис [4]. У роботі описані основні властивості таких функцій.

1. Трикутні матриці та їх паравизначники і параперманенти.

Означення 1.1. Трикутну таблицю чисел

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & & & \\ a_{21} & a_{22} & & \\ \vdots & \vdots & \ddots & \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{pmatrix}_n \quad (1.1)$$

назвемо *трикутною матрицею*, а число n — її *порядком*. Елемент a_{11} назвемо *верхнім елементом матриці*.

Означення 1.2. Матрицю вигляду $A = (\delta_{ij} \cdot a_{ij})_{1 \leq j \leq i}$, де δ_{ij} — символ Кронекера, назвемо *діагональною матрицею*; матрицю $I = (\delta_{ij})_{1 \leq j \leq i}$ — *одичною матрицею*, а

2000 *Mathematics Subject Classification*: 05A05.

матрицю вигляду

$$M = \begin{pmatrix} M_1 & & & & \\ 0 & M_2 & & & \\ \vdots & \vdots & \ddots & & \\ 0 & 0 & \dots & M_s & \end{pmatrix}, \quad (1.2)$$

в якій M_i , $i \in \{1, \dots, s\}$ — деякі трикутні матриці, а у вигляді нулів записано деякі прямокутні таблиці нулів, назвемо *блочно-діагональною*.

Кожному елементу a_{ij} матриці (1.1) поставимо у відповідність $(i - j + 1)$ елементів a_{ik} , $k \in \{j, \dots, i\}$, які назвемо похідними елементами матриці, що породжені *ключовим елементом* a_{ij} . Ключовий елемент є одночасно і його похідним елементом. Добуток всіх похідних елементів породжених ключовим елементом a_{ij} позначимо через $\{a_{ij}\}$ і назвемо *факторіальним добутком ключового елемента* a_{ij} , тобто $\{a_{ij}\} = \prod_{k=j}^i a_{ik}$.

Елементи матриці (1.1) будемо схематично зображувати кружечками, ключові елементи — замальованими кружечками, а похідні — зірочками. На мал. 1 схематично зображена матриця 5-го порядку, в якій a_{42} — ключовий елемент, а елементи a_{42} , a_{43} , a_{44} — похідні, ним породжені.

$$\begin{pmatrix} \circ & & & & \\ \circ & \circ & & & \\ \circ & \circ & \circ & & \\ \circ & \bullet & * & * & \\ \circ & \circ & \circ & \circ & \circ \end{pmatrix}$$

Мал.1.

Означення 1.3. набір ключових елементів матриці (1.1) назвемо нормальним набором цієї матриці, якщо вони породжують множину похідних елементів потужності n , кожен два з яких не лежать в одному стовпці цієї матриці.

Наприклад, для того, щоб ключовий елемент матриці, зображеної на мал. 1 доповнити до нормального набору ключових елементів, до нього потрібно приєднати ще два ключові елементи a_{11} і a_{55} .

Розглянемо множину $A(n)$ впорядкованих розбиттів $\alpha = (\alpha_1, \dots, \alpha_r)$ натурального числа n . Число впорядкованих r -розбиттів числа n дорівнює $\binom{n-1}{r-1}$. Отже, кількість впорядкованих розбиттів числа $n \in \mathbb{N}$ дорівнює

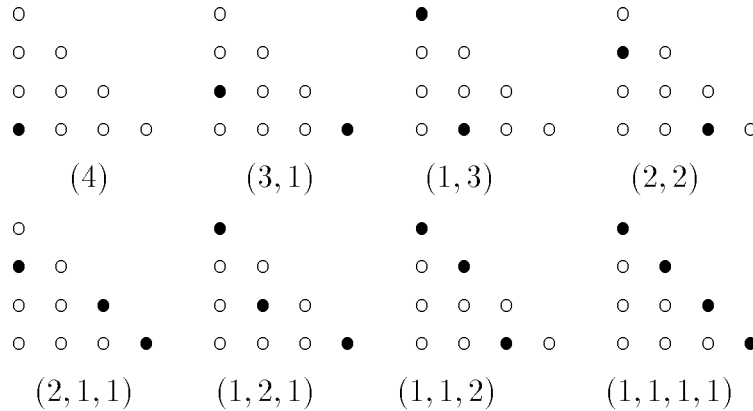
$$|A(n)| = \sum_{r=1}^n \binom{n-1}{r-1} = 2^{n-1}. \quad (1.3)$$

Нехай $\alpha = (\alpha_1, \dots, \alpha_r)$ — деяке впорядковане r -розбиття із множини $A(n)$. Кожній компоненті α_s , $s \in \{1, \dots, r\}$, цього розбиття поставимо у відповідність ключовий елемент a_{ij} матриці (1.1) за допомогою алгоритму:

п.1. початок

- п.2. $j := 1; s := 0; i := 0$
- п.3. $s := s + 1; i := i + \alpha_s$ *ключеел*(s) := a_{ij}
- п.4. $s < r, j := j + \alpha_s$; перейти до п.3
- п.5. кінець.

При цьому отримаємо нормальний набір ключових елементів, породжених розбиттям α .
Приклад 1.1. Наведемо відповідність між впорядкованими розбиттями числа 4 і нормальними наборами ключових елементів матриці четвертого порядку на поданих нижче схемах

Мал. 2.

Кожному нормальному набору a ключових елементів припишемо знак $(-1)^{\varepsilon(a)}$, де $\varepsilon(a)$ — сума всіх індексів ключових елементів цього набору.

Якщо в матриці (1.1) $n = 6$, то нормальному набору ключових елементів $a = (a_{11}, a_{22}, a_{43}, a_{65})$ припишемо знак "+", позаяк сума всіх індексів цього набору дорівнює $\varepsilon(a) = 24$.

Означення 1.4. *Паравизначником* трикутної матриці (1.1) назвемо число

$$\text{ddet}(A) = \diamond_n = \left| \begin{array}{c} a_{11} \\ a_{21}a_{22} \\ \dots \\ a_{n1}a_{n2} \dots a_{nn} \end{array} \right|_{\diamond} = \sum_{(\alpha_1, \dots, \alpha_r) \in A(n)} (-1)^{\varepsilon(a)} \prod_{s=1}^r \{a_{i(s), j(s)}\}, \quad (1.4)$$

де $a_{i(s), j(s)}$ — ключовий елемент, який відповідає s -тій компоненті розбиття $\alpha = (\alpha_1, \dots, \alpha_r)$; $\varepsilon(a)$ — знак нормального набору a ключових елементів.

Подібно означимо поняття параперманенту.

Означення 1.5. *Параперманентом* матриці (1.1) назвемо число

$$\text{pper}(A) = i_n = \left[\begin{array}{c} a_{11} \\ a_{21}a_{22} \\ \dots \\ a_{n1}a_{n2} \dots a_{nn} \end{array} \right] = \sum_{(\alpha_1, \dots, \alpha_r) \in A(n)} \prod_{s=1}^r \{a_{i(s), j(s)}\}, \quad (1.5)$$

де $a_{i(s),j(s)}$ — ключовий елемент, що відповідає s -тій компоненті розбиття $\alpha = (\alpha_1, \dots, \alpha_r)$ із множини розбиттів $A(n)$.

Слід відзначити, що внаслідок (1.3) паравизначник (1.4) і параперманент (1.5) складаються із 2^{n-1} доданків.

Приклад 1.2. Обчислимо за допомогою схем (мал.2) наступний паравизначник:

$$\begin{vmatrix} a_{11} \\ a_{21}a_{22} \\ a_{31}a_{32}a_{33} \\ a_{41}a_{42}a_{43}a_{44} \end{vmatrix}_{\diamond} = -a_{41}a_{42}a_{43}a_{44} + a_{31}a_{32}a_{33}a_{44} + a_{11}a_{42}a_{43}a_{44} + a_{21}a_{22}a_{43}a_{44} - \\ - a_{21}a_{22}a_{33}a_{44} - a_{11}a_{32}a_{33}a_{44} - a_{11}a_{22}a_{43}a_{44} + a_{11}a_{22}a_{33}a_{44}$$

Кожному елементу a_{ij} матриці (1.1) поставимо у відповідність трикутну таблицю елементів цієї матриці з цим елементом в лівому нижньому куті, яку назовемо рогом матриці і позначимо через R_{ij} . Очевидно, що ріг R_{ij} є матрицею $i - j + 1$ -го порядку. В ріг R_{ij} входять тільки ті елементи a_{rs} матриці (1.1), індекси яких задовольняють співвідношення $j \leq s \leq r \leq i$. Вважатимемо, що

$$\text{ddet}(R_{01}) = \text{ddet}(R_{n,n+1}) = \text{pper}(R_{01}) = \text{pper}(R_{n,n+1}) = 1. \quad (1.6)$$

Приклад 1.3. Якщо в матриці (1.1) $n = 5$, то ріг R_{42} має вигляд

$$R_{42} = \begin{pmatrix} a_{22} \\ a_{32}a_{33} \\ a_{42}a_{43}a_{44} \end{pmatrix}.$$

Якщо в розі R_{ij} j -тий стовпець замінено відповідними елементами k -того стовпця ($k < j$), а всі інші елементи рогу незмінні, то такий ріг позначимо, через $R_{i,j/k}$. Вважатимемо, що $\text{ddet}(R_{n, \frac{n+1}{n}}) = \text{pper}(R_{n, \frac{n+1}{n}}) = 0$.

В матриці (1.1) для $n = 5$ маємо

$$R_{4\frac{2}{1}} = \begin{pmatrix} a_{21} \\ a_{31}a_{33} \\ a_{41}a_{43}a_{44} \end{pmatrix}.$$

Означення 1.6. Прямокутну таблицю елементів матриці (1.1) назовемо *вписаною в цю матрицю*, якщо одна її вершина збігається з елементом a_{n1} , а протилежна до неї — з елементом a_{ii} , $i \in \{1, \dots, n\}$. Цю таблицю позначимо, через $T(i)$.

Зауваження. Якщо в означенні 1.6 $i = 1$, або $i = n$, то прямокутна таблиця вироджується відповідно у перший стовпець чи n -тий рядок.

Приклад 1.4. Якщо в матриці (1.1) $n = 4$, то на її схематичному мал. 3, елементи вписаної таблиці $T(3)$ виділено прямокутником

$$\begin{pmatrix} \circ \\ \circ \quad \circ \\ \boxed{\circ \quad \circ \quad \circ} \\ \circ \quad \circ \quad \circ \quad \circ \end{pmatrix}$$

Мал. 3

При обчисленні паравизначників та параперманентів зручно користуватися відповідними алгебраїчними доповненнями

Означення 1.7. Алгебраїчними доповненнями D_{ij}, P_{ij} до факторіального добутку ключового елемента a_{ij} матриці (1.1) назвемо відповідно числа

$$D_{ij} = (-1)^{i+j} \text{ddet}(R_{j-1,1}) \text{ddet}(R_{n,i+1}), \quad P_{ij} = \text{pper}(R_{j-1,1}) \cdot \text{pper}(R_{n,i+1}),$$

де $R_{j-1,1}$ і $R_{n,i+1}$ — роги матриці (1.1).

2. Властивості паравизначників та параперманентів трикутних матриць.

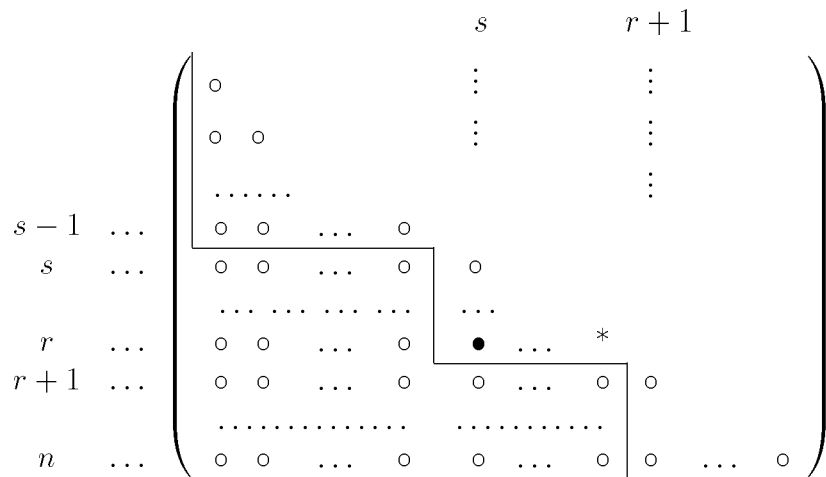
Теорема 2.1. (Розклад паравизначника та параперманента за елементами вписаної прямокутної таблиці). Нехай A — матриця (1.1), а $T(i)$ — деяка вписана в неї прямокутна таблиця елементів. Тоді виконуються рівності:

$$\text{ddet}(A) = \sum_{s=1}^i \sum_{r=i}^n \{a_{rs}\} D_{rs}, \tag{2.1}$$

$$\text{pper}(A) = \sum_{s=1}^i \sum_{r=i}^n \{a_{rs}\} P_{rs}, \tag{2.2}$$

де D_{rs} і P_{rs} — відповідно алгебраїчні доповнення до фактор-добутку ключового елемента a_{rs} , що належить таблиці $T(i)$.

Доведення. Роги $R_{s-1,1}, R_{n,r+1}$ складаються з різних елементів матриці (1.1), кожен з яких має відповідно порядок $(s-1) - 1 + 1 = s-1$ і $n - (r+1) + 1 = n-r$. Внаслідок означень 1.4, 1.5 паравизначник та параперманент цих рогів є сумою відповідно 2^{s-2} і 2^{n-r-1} різних доданків (тут згідно з домовленістю (1.6) зручно вважати, що $2^{-1} = 1$). Тому вирази $\{a_{rs}\} D_{rs}, \{a_{rs}\} P_{rs}$ для $n \in \{1, 2, \dots\}$ складаються із $2^{s-2} \cdot 2^{n-r-1}$ різних доданків. З мал.4 видно, що ключовий елемент a_{rs} матриці (1.1) може входити в нормальний набір ключових елементів цієї матриці тільки в комбінації із нормальними наборами ключових елементів її рогів $R_{s-1,1}, R_{n,r+1}$. Зауважимо також, що кожен доданок, який входить до правої частини рівностей (2.1), (2.2) складається із добутку n різних елементів матриці (1.1), позаяк $(s-1) + (r-s+1) + (n-r) = n$, де $s-1$ і $n-r$ — порядки рогів $R_{s-1,1}$ і $R_{n,r+1}$, а добуток $\{a_{rs}\}$ складається із $r-s+1$ співмножників (див. мал. 4).

Мал.4

Вирази, розташовані у правій частині рівностей (2.1), (2.2) складаються з 2^{n-1} доданків. Справді,

$$\sum_{s=1}^i \sum_{r=i}^n 2^{s-2} \cdot 2^{n-r-1} = (1 + 2^0 + \dots + 2^{i-2})(2^{n-i-1} + 2^{n-i-2} + \dots + 2^0 + 1) = 2^{n-1}.$$

Позаяк всі ці доданки різні, то теорему доведено. \square

Наслідок 1. Якщо $i = 1$ або $i = n$, то вписаний прямокутник вироджується відповідно у перший стовпець чи останній рядок матриці (1.1). При цьому, враховуючи (1.5), (1.6) рівності (2.1), (2.2), у випадку $i = 1$, запишуться у вигляді

$$ddet(A) = \sum_{r=1}^n \{a_{r1}\} D_{r1} = \sum_{r=1}^n (-1)^{r+1} \{a_{r1}\} \cdot ddet(R_{n,r+1}),$$

$$pper(A) = \sum_{r=1}^n \{a_{r1}\} P_{r1} = \sum_{r=1}^n \{a_{r1}\} \cdot pper(R_{n,r+1}),$$

а у випадку $i = n$ — у вигляді

$$ddet(A) = \sum_{s=1}^n \{a_{ns}\} D_{ns} = \sum_{s=1}^n (-1)^{n+s} \{a_{ns}\} \cdot ddet(R_{s-1,1}),$$

$$pper(A) = \sum_{s=1}^n \{a_{ns}\} P_{ns} = \sum_{s=1}^n \{a_{ns}\} \cdot pper(R_{s-1,1}).$$

Наслідок 2. Якщо у матриці A всі елементи i -того стовпця ($i \in \{1, \dots, n\}$) нулі, то $ddet(A) = pper(A) = 0$.

Справедливість наслідку 2 випливає з того, що якщо всі елементи i -того стовпця дорівнюють нулю, то всі фактор-добутки елементів вписаної таблиці $T(i)$ дорівнюють нулю.

Теорема 2.2. (Розкладання за елементами j -того стовпця). Нехай задана матриця (1.1), тоді справедливі рівності

$$\sum_{r=j}^n \{a_{rj}\} D_{rj} = ddet(R_{j-1,1}) ddet(R_{nj}), \quad (2.3)$$

$$\sum_{r=j}^n \{a_{rj}\} P_{rj} = pper(R_{j-1,1}) pper(R_{nj}). \quad (2.4)$$

Доведення.

$$\begin{aligned} \sum_{r=j}^n \{a_{rj}\} D_{rj} &= \sum_{r=j}^n \{a_{rj}\} \cdot (-1)^{r+j} ddet(R_{j-1,1}) ddet(R_{n,r+1}) = \\ &= ddet(R_{j-1,1}) \cdot \sum_{r=j}^n (-1)^{r+j} \{a_{rj}\} ddet(R_{n,r+1}). \end{aligned}$$

Остання сума є розкладом паравизначника $ddet(R_{nj})$ за елементами першого його стовпця, тому рівність (2.3) правильна.

Подібно доводиться рівність (2.4). \square

Теорема 2.3. *Якщо всі елементи a_{ri} i -того стовпця матриці (1.1) є сумою деяких двох елементів $b_{ri} + c_{ri}$, де $r \in \{i, \dots, n\}$, то справедлива рівність*

$$\begin{vmatrix} a_{11} \\ a_{21}a_{22} \\ \dots \\ a_{i1}a_{i2} \dots b_{ii} + c_{ii} \\ \dots \\ a_{n1}a_{n2} \dots b_{ni} + c_{ni} \dots a_{nn} \end{vmatrix} \diamond = \begin{vmatrix} a_{11} \\ a_{21}a_{22} \\ \dots \\ a_{i1}a_{i2} \dots b_{ii} \\ \dots \\ a_{n1}a_{n2} \dots b_{ni} \dots a_{nn} \end{vmatrix} \diamond + \begin{vmatrix} a_{11} \\ a_{21}a_{22} \\ \dots \\ a_{i1}a_{i2} \dots c_{ii} \\ \dots \\ a_{n1}a_{n2} \dots c_{ni} \dots a_{nn} \end{vmatrix} \diamond \quad (2.5)$$

Для параперманентів справедлива подібна рівність.

Доведення. За означенням паравизначника кожен його доданок у правій стороні рівності (1.4) складається із добутку n елементів матриці (1.1), при цьому в кожному з них присутній один і тільки один елемент із i -того стовпця. Тому в кожному із 2^{n-1} доданків паравизначника, розташованому у лівій стороні рівності (2.5), присутній множник $(b_{ri} + c_{ri})$, $r \in \{i, \dots, n\}$. Розкриваючи дужки в кожному доданку і групуючи відповідно утворені доданки, отримаємо праву частину рівності (2.5). \square

Зауваження. Спираючись на теорему 2.3, за індукцією можна довести справедливість подібної теореми у випадку суми k доданків $b_{ri}^{(1)} + b_{ri}^{(2)} + \dots + b_{ri}^{(k)}$, $r \in \{i, \dots, n\}$. Якщо всі доданки рівні між собою і дорівнюють b , то рівність подібна до рівності (2.5) запишеться у вигляді

$$\begin{vmatrix} a_{11} \\ a_{21}a_{22} \\ \dots \\ a_{i1}a_{i2} \dots k \cdot b \\ \dots \\ a_{n1}a_{n2} \dots k \cdot b \dots a_{nn} \end{vmatrix} \diamond = k \cdot \begin{vmatrix} a_{11} \\ a_{21}a_{22} \\ \dots \\ a_{i1}a_{i2} \dots b \\ \dots \\ a_{n1}a_{n2} \dots b \dots a_{nn} \end{vmatrix} \diamond$$

тобто справедливий наступний наслідок

Наслідок. *Якщо всі елементи деякого стовпця паравизначника мають спільний дільник, то його можна винести за знак цього паравизначника.*

Для параперманентів справедлива теорема та наслідок, подібні до теореми 2.3 і наслідку.

Теорема 2.4. *Якщо всі елементи першого стовпця матриці (1.1) ($n > 1$) однакові і дорівнюють деякому числу a , то її паравизначник дорівнює нулю, а параперманент дорівнює подвоєному добутку цього числа на параперманент матриці, яка утворюється з матриці (1.1) внаслідок викреслювання її першого стовпця.*

Доведення. Розглянемо деяке впорядковане розбиття $\alpha = (\alpha_1, \dots, \alpha_r)$ числа n . Можливі два випадки: $\alpha_1 = 1$, $\alpha_1 > 1$. У першому випадку розбиттю α поставимо у відповідність єдине корозбиття $\alpha' = (\alpha_2 + 1, \alpha_3, \dots, \alpha_r)$, а у другому — єдине корозбиття $\alpha' = (1, \alpha_1 - 1, \alpha_2, \dots, \alpha_r)$. Отже, всі впорядковані розбиття числа n можна розбити

Для параперманента цієї матриці справедлива рівність

$$\begin{bmatrix} a_{11} & & & & & & & & & \\ a_{21} & a_{22} & & & & & & & & \\ \dots & \dots & \dots & & & & & & & \\ a_{j-1,1} & a_{j-1,2} & \dots & a_{j-1,j-1} & & & & & & \\ a_{j1} & a_{j2} & \dots & a_{j,j-1} & a & & & & & \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & & & \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{n,j-1} & a & \dots & a_{nn} & & & \end{bmatrix} = a \cdot (2\text{pper}(R_{j-1,1}) \cdot \text{pper}(R_{n,j+1}) + \text{pper}(B)).$$

Доведення. Розкладемо паравизначник даної матриці за елементами вписаної таблиці $T(j)$. В даний розклад ввійдуть всі доданки, які утворюються в результаті розкладу за елементами j -го стовпця. За теоремою 2.2 всі вони входять у вираз $\text{ddet}(R_{j-1,1}) \cdot \text{ddet}(R_{nj})$, значення якого дорівнює нулю (теорема 2.4), позаяк $\text{ddet}(R_{nj}) = 0$. Але до виразу $\text{ddet}(R_{j-1,1}) \cdot \text{ddet}(R_{nj})$ входять всі доданки, співмножниками яких є принаймні один елемент $(j-1)$ -го рядка, тому при обчисленні паравизначника матриці (1.1) $(j-1)$ -й рядок можна викреслити. Решта доданків розкладу паравизначника за елементами вписаної таблиці матимуть своїм співмножником число a , тому винесення його за дужки рівнозначне викреслюванню j -того стовпця матриці (1.1). При цьому сума індексів ключового елемента, що належить вписаній таблиці, очевидно зменшиться на одиницю, а індекси решти ключових елементів не зміняться. Отже, викреслювання j -того стовпця змінює парність суми індексів ключових елементів кожного доданку, тому за дужки слід винести і число (-1) .

Розкладаючи параперманент даної матриці за елементами таблиці $T(j)$ ми отримуємо два вирази: перший вираз дорівнюватиме $\text{pper}(R_{j-1,1}) \cdot \text{pper}(R_{nj}) = \text{pper}(R_{j-1,1}) \cdot 2a \cdot \text{pper}(R_{n,j+1})$, а другий — $a \cdot \text{pper}(B)$. \square

Приклад 2.1. Обчислимо паравизначник вигляду

$$\diamond_{n+1} = \begin{vmatrix} z_1 \\ x_1 z_2 \\ x_1 x_2 z_3 \\ \dots \\ x_1 x_2 x_3 \dots z_n \\ x_1 x_2 x_3 \dots x_n 1 \end{vmatrix}_\diamond. \tag{2.7}$$

Подано перший стовпець цього паравизначника у вигляді суми двох доданків, один з яких дорівнює x_1 , тоді використовуючи теорему 2.3 отримуємо рівність

$$\diamond_{n+1} = \begin{vmatrix} z_1 - x_1 & & & & & & & & & \\ 0 & z_2 & & & & & & & & \\ 0 & x_2 & z_3 & & & & & & & \\ \dots & \dots & \dots & \dots & & & & & & \\ 0 & x_2 & x_3 & \dots & z_n & & & & & \\ 0 & x_2 & x_3 & \dots & x_n & 1 & & & & \end{vmatrix}_\diamond + \begin{vmatrix} x_1 & & & & & & & & & \\ x_1 & z_2 & & & & & & & & \\ x_1 & x_2 & z_3 & & & & & & & \\ \dots & \dots & \dots & \dots & & & & & & \\ x_1 & x_2 & x_3 & \dots & z_n & & & & & \\ x_1 & x_2 & x_3 & \dots & x_n & 1 & & & & \end{vmatrix}_\diamond.$$

Другий паравизначник останньої рівності, внаслідок теорема 2.4, дорівнює нулю, тому розкладаючи перший паравизначник за елементами першого стовпця, отримуємо

Приклад 2.2. Обчислимо параперманент подібний до паравизначника (2.7).

$$\square_{n+1} = \begin{bmatrix} z_1 - x_1 & & & & & & & \\ 0 & z_2 & & & & & & \\ 0 & x_2 & z_3 & & & & & \\ \dots & \dots & \dots & \dots & & & & \\ 0 & x_2 & x_3 & \dots & z_n & & & \\ 0 & x_2 & x_3 & \dots & x_n & 1 & & \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} x_1 & & & & & & & \\ x_1 & z_2 & & & & & & \\ x_1 & x_2 & z_3 & & & & & \\ \dots & \dots & \dots & \dots & & & & \\ x_1 & x_2 & x_3 & \dots & z_n & & & \\ x_1 & x_2 & x_3 & \dots & x_n & 1 & & \end{bmatrix}.$$

Розкладаючи перший параперманент за елементами першого стовпця і застосовуючи до другого параперманента теорему 2.4, отримаємо рівність

$$\square_{n+1} = (z_1 + x_1) \cdot \begin{bmatrix} z_2 \\ x_2 z_3 \\ \dots \\ x_2 x_3 \dots z_n \\ x_2 x_3 \dots x_n 1 \end{bmatrix},$$

з якої, очевидно, випливає рівність

$$\square_{n+1} = (z_1 + x_1)(z_2 + x_2) \dots (z_n + x_n).$$

Теорема 2.7. Для блочно-діагональної матриці (1.4) справедливі рівності

$$ddet \begin{pmatrix} M_1 \\ 0M_2 \\ \dots \\ 00\dots M_s \end{pmatrix} = ddet(M_1) \cdot \dots \cdot ddet(M_s), \quad (2.10)$$

$$pper \begin{pmatrix} M_1 \\ 0M_2 \\ \dots \\ 00\dots M_s \end{pmatrix} = pper(M_1) \cdot \dots \cdot pper(M_s), \quad (2.11)$$

де M_i , $1 \leq i \leq s$ — деякі трикутні матриці.

Доведення. Доведемо рівність (2.10). Рівність (2.11) доводиться подібно. Нехай $a_{i_s i_s}$ — верхні елементи матриць M_s . Розкладемо паравизначник матриці (1.4) за елементами таблиці $T(i_2)$. Позаяк всі елементи цієї таблиці крім елементів стовпця i_2 , дорівнюють нулю, то за теоремою 2.2 (рівність (2.3)), маємо рівність

$$ddet \begin{pmatrix} M_1 \\ 0M_2 \\ \dots \\ 00\dots M_s \end{pmatrix} = ddet(M_1) \cdot ddet \begin{pmatrix} M_2 \\ 0M_3 \\ \dots \\ 00\dots M_s \end{pmatrix}.$$

Застосовуючи послідовно теорему 2.1 до таблиць $T(i_3), \dots, T(i_s)$, за теоремою 2.2, отримаємо рівність (2.10). \square

Теорема 2.8. Нехай елементи матриці (1.1) є диференційовними функціями від змінної t , тоді справедливі рівності

$$\frac{d}{dt}(ddet(A)) = \begin{vmatrix} a'_{11} & & & \\ a'_{21}a_{22} & & & \\ \dots & & & \\ a'_{n1}a_{n2} \dots a_{nn} & & & \end{vmatrix}_{\diamond} + \begin{vmatrix} a_{11} & & & \\ a_{21}a'_{22} & & & \\ \dots & & & \\ a_{n1}a'_{n2} \dots a_{nn} & & & \end{vmatrix}_{\diamond} + \dots + \begin{vmatrix} a_{11} & & & \\ a_{21}a_{22} & & & \\ \dots & & & \\ a_{n1}a_{n2} \dots a'_{nn} & & & \end{vmatrix}_{\diamond}, \quad (2.12)$$

$$\frac{d}{dt}(pper(A)) = \begin{bmatrix} a'_{11} & & & \\ a'_{21}a_{22} & & & \\ \dots & & & \\ a'_{n1}a_{n2} \dots a_{nn} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} a_{11} & & & \\ a_{21}a'_{22} & & & \\ \dots & & & \\ a_{n1}a'_{n2} \dots a_{nn} \end{bmatrix} + \dots + \begin{bmatrix} a_{11} & & & \\ a_{21}a_{22} & & & \\ \dots & & & \\ a_{n1}a_{n2} \dots a'_{nn} \end{bmatrix}. \quad (2.13)$$

Доведення. За означенням паравизначника (параперманента), він складається із 2^{n-1} доданків, кожен з яких є добутком n співмножників, по одному із кожного стовпця. Нехай $(-1)^{\varepsilon(a)}a_{i_11}a_{i_22} \dots a_{i_nn}$ ($a_{i_11}a_{i_22} \dots a_{i_nn}$) — один із доданків цього паравизначника (параперманента). Відомо, що

$$\frac{d}{dt}(a_{i_11}a_{i_22} \dots a_{i_nn}) = a'_{i_11}a_{i_22} \dots a_{i_nn} + a_{i_11}a'_{i_22} \dots a_{i_nn} + \dots + a_{i_11}a_{i_22} \dots a'_{i_nn}. \quad (2.14)$$

Обчислимо доданки паравизначників (параперманентів), що належать до правої частини рівності (2.12) ((2.13)), відповідні до доданку $a_{i_11}a_{i_22} \dots a_{i_nn}$, тоді, просумувавши їх, очевидно отримаємо вираз правої частини рівності (2.14). При цьому, внаслідок відповідності, знак доданку $a_{i_11}a_{i_22} \dots a_{i_nn}$ збігається із знаком відповідних доданків паравизначників, що лежать у правій частині рівності (2.12). Отже, сумуючи всі доданки $\frac{d}{dt}((-1)^{\varepsilon(a)}a_{i_11}a_{i_22} \dots a_{i_nn})$ лівої частини рівності (2.12) ($\frac{d}{dt}(a_{i_11}a_{i_22} \dots a_{i_nn})$ лівої частини рівності (2.13)), враховуючи рівність (2.14), отримаємо рівність (2.12) ((2.13)).

Теорема 2.9. (Теорема про зв'язок паравизначника і параперманента). Якщо A — матриця (1.1), то виконується рівність

$$ddet \left((-1)^{\delta_{ij}+1} a_{ij} \right)_{1 \leq j \leq i \leq n} = pper(a_{ij}). \quad (2.15)$$

Доведення. За означенням паравизначника, знак кожного його доданку залежить від парності суми індексів всіх ключових елементів. Легко бачити, що знак факторіального добутку ключового елемента a_{ij} матриці $\left((-1)^{\delta_{ij}+1} a_{ij} \right)_{1 \leq j \leq i \leq n}$ збігається із знаком виразу $(-1)^{2i}$. Отже, всі доданки паравизначника, що знаходяться у лівій частині рівності (2.15) матимуть знак плюс. \square

3. Застосування паравизначників та параперманентів до розв'язування лінійних рекурентних рівнянь із сталими коефіцієнтами.

Означення 3.1. Рівняння вигляду

$$f(n+k) = a_1 \cdot f(n+k-1) + \dots + a_k \cdot f(n), \quad 1 \leq k \leq n, \quad n \in \mathbb{N}, \quad (3.1)$$

Зауваження. Розв'язок рівняння (3.1) з початковими умовами (3.2), користуючись теоремою про зв'язок паравизначника і параперманента, можна виразити через паравизначник.

Для рекурентного рівняння (3.1) початкові умови вигляду

$$f(1) = 1, f(i) = \begin{bmatrix} a_1 & & & & \\ \frac{a_2}{a_1} & a_1 & & & \\ \dots & \dots & \dots & & \\ \frac{a_{i-1}}{a_{i-2}} & \frac{a_{i-2}}{a_{i-3}} & \dots & & \\ \frac{a_{i-2}}{a_{i-3}} & \dots & \dots & & a_1 \end{bmatrix}, i \in \{2, \dots, k\} \quad (3.5)$$

назвемо *нормальними початковими умовами*.

Теорема 3.2. *Канонічне рекурентне рівняння порядку k (3.1) із сталими коефіцієнтами і нормальними початковими умовами має розв'язок вигляду*

$$f(n+k) = \begin{bmatrix} a_1 & & & & & & & & \\ \frac{a_2}{a_1} & a_1 & & & & & & & \\ \dots & \dots & \dots & & & & & & \\ \frac{a_k}{a_{k-1}} & \frac{a_{k-1}}{a_{k-2}} & \dots & \frac{a_2}{a_1} & a_1 & & & & \\ 0 & \frac{a_k}{a_{k-1}} & \dots & \frac{a_3}{a_2} & \frac{a_2}{a_1} & a_1 & & & \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \\ \underbrace{0 \quad \dots \quad 0}_n & \frac{a_k}{a_{k-1}} & \dots & \frac{a_2}{a_1} & a_1 & & & & \end{bmatrix}_{n+k}.$$

Доведення. Доведемо, що за нормальних умов правильні рівності $x_i = 1, i \in \{1, \dots, k\}$. Розкладемо паравизначник (3.5) за елементами останнього рядка; отримаємо рівності

$$a_i^{(0)} = f(i) = a_1 f(i-1) + a_2 f(i-2) + \dots + a_{i-1} f(1) + a_i = a_1 a_{i-1}^{(0)} + a_2 a_{i-2}^{(0)} + \dots + a_{i-1} a_1^{(0)} + a_i,$$

тобто у рівностях (3.4) чисельник дорівнює знаменнику. \square

Приклад 3.1. Для чисел Фібоначчі $F_n, n \geq 1$, де $F_1 = F_2 = 1$ і $F_{n+2} = F_{n+1} + F_n$, рівність (3.3) теореми 3.1 набуває вигляду

$$F_{n+2} = \begin{bmatrix} 1 & & & & & & & & \\ 1 & 0.5 & & & & & & & \\ 0 & 1 & 1 & & & & & & \\ \dots & \dots & \dots & \dots & & & & & \\ \underbrace{0 \quad \dots \quad 0}_n & & & 1 & 1 & & & & \end{bmatrix}_{n+2} = \begin{vmatrix} 1 & & & & & & & & \\ -1 & 0.5 & & & & & & & \\ 0 & -1 & 1 & & & & & & \\ \dots & \dots & \dots & \dots & & & & & \\ \underbrace{0 \quad \dots \quad 0}_n & & & -1 & 1 & & & & \end{vmatrix}_{\diamond n+2}.$$

Автор вдячний Ганюшкіну О.Г., Григорчуку Р.І. та Стечкіну Б.С. за обговорення результатів статті.

ЛІТЕРАТУРА

1. Эндриус Г. Теория разбиений: Пер. с англ. — М.: Наука, 1982. - 256 с.
2. Макдональд И. Симметрические функции и многочлены Холла: Пер. с англ. — М.: Мир, 1984. - 224 с., ил.

3. Грэхем Р., Кнут Д., Паташник О. Конкретная математика. Основание информатики: Пер. с англ. — М.: Мир, 1998. — 703 с., ил.
4. Стенли Р. Перечислительная комбинаторика: Пер. с англ. — М.: Мир, 1990. — 440 с., ил.

Київський університет ім. Тараса Шевченка

Надійшло 10.10.2001